

[Justitsministeren.]

fastsat nøjagtige grænser for en knallerts støjniveau, ligesom det er bestemt, at knallertmotorer skal være forsynet med en effektiv lyd-dæmper, der skal holdes i forsvarlig stand. Hertil kommer, at man er langt fremme med overvejelser vedrørende en skærpelse af støjgrænsen for ubrugværende knallerter og en effektivisering af kontrollen, bl. a. ved anskaffelse af måleudstyr til politiet. Jeg mener derfor ikke, at støj-mæssige betænkeligheder ved den foreslåede ændring er særlig tungtvejende.

Jeg skal herefter nævne forslaget om at ophæve den gældende maksimering af den lovpligtige ansvarsforsikring på 150.000 kr. for hver tilskadskommen person og i stedet indføre en begrænsning i dækningspligten på 10 millioner kr. for de samlede personskader forårsaget ved en enkelt begivenhed. Der har, som det fremgår af bemærkningerne, også i folketinget været kritik af den hidtidige grænse på 150.000 kr. Gennem den foreslåede ændring vil man nu sikre forsikringsmæssig dækning af højere erstatningsbeløb, som allerede er forekommet i praksis. Jeg kan i forbindelse hermed oplyse, at reglerne om erstatning for invaliditet og tab af forsørger for tiden behandles af et udvalg, der arbejder sammen med tilsvarende udvalg i de øvrige nordiske lande. Der er ikke med den foreslåede ændring taget stilling til spørgsmålet om, hvorledes erstatningsniveauet ved personskader fremtidig skal være. Man har blot villet sikre, at de erstatninger, som domstolene allerede under den gældende ordning kan fastsætte, er dækket af den lovpligtige erstatning. Det nye maksimum på 10 millioner kroner er, som det fremgår af bemærkningerne, begrundet i forsikringstekniske hensyn. Beløbet er fastsat så højt, at det ikke kan antages at få nogen praktisk betydning for nogen skadelidende.

Det foreslås endvidere, at den hidtidige straffehjemmel for overtrædelse af lokalt fastsatte standsnings- og parkeringsrestriktioner ophæves og erstattes med en bestemmelse om, at sådanne forseelser rammes med en afgift, hvis størrelse fastsættes af justitsministeriet. Afgiften tænkes fastsat under hensyn til størrelsen af de bøder, afgiften skal træde i stedet for. Det vil efter det gældende bødeniveau sige beløb på 80-

150 kr. Såfremt afgiften ikke betales rettidigt af føreren, hæfter ejeren for betalingen, der kan inddrives ved udpantning. Der gives justitsministeren bemyndigelse til at bestemme, at kontrollen med overholdelsen af de lokale restriktioner kan overlades til særlige parkeringskontrollører. Forslaget bygger på en betænkning fra færdselssikkerhedskommissionen. Man har dog ikke kunnet opnå kommunal tilslutning til kommissionens tanke om at lade kommunerne overtage parkeringskontrollen. Efter lovforslaget skal parkeringskontrollørerne derfor ansættes under politiet.

Den foreslåede ordning vil gøre det muligt at effektivisere kontrollen med overholdelsen af lokale standsnings- og parkeringsrestriktioner samtidig med, at politiet får frigjort arbejdskraft til løsning af egentlige politimæssige opgaver.

Bemyndigelse til at ansætte parkeringskontrollører tænkes foreløbig udnyttet til forsøgsvis i København at oprette et parkeringskorps på ca. 100 mand. Udgiften til et sådant korps anslås til ca. 3 mill. kr. årlig.

Lovforslaget indebærer yderligere en præcisering af politiets hjemmel til at indbringe ulovligt parkerede køretøjer og køretøjer, der i ulovlig stand findes henstillet på veje. Samtidig foreslås der tilvejebragt hjemmel for, at sådanne køretøjer kan sælges efter udløbet af en kortere frist. Der skal ske forkyndelse herom for ejeren. Er ejeren ukendt, kan salg dog finde sted uden forkyndelse efter forløbet af 14 dage fra indbringelsen af køretøjet. Ejeren har i et tidsrum af 1 år krav på salgsprovenuet.

Efter de gældende regler finder indbringelse af de ovennævnte køretøjer sted med hjemmel i hittegodsloven og bestemmelsen i retsplejelovens § 108 om politiets pligt til at opretholde orden og påse overholdelse af love og vedtægter. Salg af indbragte køretøjer kan principielt først finde sted efter forløbet af den i hittegodsloven fastsatte frist på 3 måneder.

Forslaget vil nedbringe opbevaringstiden væsentligt, således at de stadig stigende opbevaringsudgifter, der nu i stor udstrækning må afholdes endeligt af politiet, kan nedbringes.

Endvidere foreslås det, at anke af domme, hvorved førerretten frakendes, fremtidig i visse tilfælde skal tillægges opsættende